

Резолюція круглого столу
«Імплементация Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом:
парламентський вимір»

14 вересня 2015 року

Експерти у сферах наближення законодавства України до права ЄС та європейської інтеграції відзначають системні ризики у законотворчій діяльності для виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, і звертаються до Голови Верховної Ради України, голів депутатських фракцій і груп з пропозицією щодо мінімізації цих ризиків.

У Верховній Раді восьмого скликання наразі зареєстровано понад 2000 законопроектів, внесених народними депутатами України, 90% яких спрямовано на внесення змін до чинних законів України. Майже 250 законодавчих ініціатив стосується змін до Податкового кодексу України, майже 100 – до Бюджетного кодексу. Понад тисяча законопроектів мають на меті вирішення питань галузевого та економічного розвитку, майже 400 – врегулювання питань правової політики. Для порівняння: у парламенті Польщі сьогодні розглядається 1200 законопроектів, включаючи урядові, у парламенті Великої Британії – 340 законопроектів.

При цьому, за даними веб-порталу Верховної Ради України, лише 6% від загальної кількості законопроектів було прийнято і спрямовано на підпис Президентом України.

Такий стан справ не може сприяти ефективному виконанню Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом з наступних причин:

- 1)** Значна кількість законодавчих ініціатив, особливо щодо внесення змін до кодексів, не створює правової визначеності для українських та європейських компаній, які зацікавлені у розвитку взаємної торгівлі та інвестицій.
- 2)** Інтенсивна та неузгоджена активність у сферах економічного і галузевого розвитку, де кількість законопроектів на сьогодні втричі перевищує кількість актів права ЄС, що підлягають імплементації, може звести нанівець зусилля Уряду та народних депутатів України, спрямовані на виконання Угоди про асоціацію. Уповільнення виконання зобов'язань за Угодою означатиме звуження перспектив для виходу на європейські ринки для українських компаній, затримку у створенні нових робочих місць, а найголовніше – відтермінування перспективи членства України в Європейському Союзі.

Водночас ключовим принципом в організації процесу європейської інтеграції є забезпечення правової визначеності: цілісності та чіткості правового регулювання, запровадження правових норм на відповідному рівні законодавства, врегулювання на рівні закону саме найважливіших відносин із значними наслідками та забезпечення термінологічної узгодженості та визначеності понять, категорій і концепцій, що використовуватимуться у законодавстві.

Враховуючи викладене, пропонуємо:

- 1) Внести до порядку денного Верховної Ради України та прийняти в цілому законопроект № 2046а «Про внесення змін до Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» щодо удосконалення механізму наближення законодавства України до права ЄС».
- 2) З метою дотримання принципу правової визначеності у сфері європейської інтеграції України, виконання рекомендацій ОЕСР-СІГМА, підготувати законопроект про особливості здійснення державної політики та виконання міжнародно-правових зобов'язань у сфері європейської інтеграції, а також засади наближення законодавства, зокрема:
  - в частині загальних положень – визначити цілі та терміни, законодавство щодо здійснення політики у сфері європейської інтеграції, особливості виконання міжнародно-правових зобов'язань у сфері європейської інтеграції та засади наближення законодавства, врегулювати питання моніторингу й оцінки виконання зобов'язань та прогресу у сфері;
  - в частині інституційного механізму у сфері європейської інтеграції – уточнити завдання Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, визначити особливості неналежного виконання або невиконання відповідних зобов'язань та завдань зазначеними вище органами, визначити порядок звітування, моніторингу та оцінки, інструменти парламентського контролю тощо, а також врегулювати комплекс питань, пов'язаних із рішеннями органів асоціації (підстави, порядок підготовки, прийняття, затвердження, застосування та дії рішень органів асоціації);
  - в частині наближення законодавства України до права ЄС визначити:
    - засади, принципи та механізм поступового наближення законодавства України до права ЄС;
    - складові елементи процесу наближення українського законодавства до права ЄС та їх зміст, із врахуванням того, що процес наближення законодавства за своїм змістом ширший за виконання Угоди про асоціацію;
    - комплексний підхід до поняття імплементації права ЄС, що включає наближення законодавства та інші заходи політики (інституційні, організаційні тощо);
    - перелік та порядок визначення пріоритетності дій (заходів) у галузях, які потребують наближення законодавства до права ЄС;
    - порядок здійснення експертизи законів та інших нормативно-правових актів щодо їх відповідності праву ЄС (особливості розгляду законопроектів та проектів інших нормативно-правових актів, що за предметом правового регулювання належать до сфер, правовідносини в яких регулюються правом ЄС, та на виконання Угоди про асоціацію й інших міжнародно-правових зобов'язань у сфері європейської інтеграції);
    - засади та підстави застосування наближеного законодавства судами (принцип тлумачення законодавства, прийнятого на виконання Угоди та інших міжнародно-правових зобов'язань у сфері європейської інтеграції, у відповідності до цих зобов'язань та із врахуванням права ЄС).